

РЕШЕНИЕ

№ 3129

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2153** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №20029101 от 29.01.2021 г., постановено по н.а.х. дело №5239/2020 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 105-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №20-4332-003268 от 09.03.2020 г., издадено от началник на група към отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на основание чл.53 ЗАНН и чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, за нарушение на чл.21, ал.1 Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на М. А. И. е наложена кумулативна санкция: „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено от М. А. И., чрез процесуалния му представител - адв.В. С., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него наказателно постановление. Наведените касационни основания за оспорване са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.2 и т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, аргументирани подробно в жалбата

В о.с.з. пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.Б., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъжданто на разностите за съдебното производство.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 29.12.2019 г. в 13:50 ч., М. А. И. е управлявал лек автомобил „Ауди РС 3 С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по „Околовръстен път“, с посока на движение от [улица]към [улица]. Срещу № 13, при ограничение на скоростта от 50 км/ч, важащо за населено място, автомобилът е засечен да се движи със 106 км/ч, като е приспаднал толеранс от 3% във връзка с допустима грешка при измерване на скорост и същата се зачита като 109 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство-мобилна система за видеонаблюдение TFR1-M с № 560, в клип №9425 към преписка ПК-3/271/19г, заснемаща дата, час, скорост и рег. № на МПС.

На 11.02.2020 г., след установяване собственика на автомобила и призоваването му да се яви в сградата на ОПП СДВР, И. е попълнил декларация по чл. 188 от ЗДвП, че на посочените в клипа място, ден и час, той лично е управлявал процесния автомобил, поради което му е съставен АУАН от В. А., в присъствието на Г. М. – свидетел на установяване на нарушението. Съставеният акт е връчен на лицето в момента на съставянето му, И. не е възразил върху бланката на АУАН срещу констатациите в АУАН. Не се е възползвал и от правото си да подаде писмени възражения по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП. Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС обусловил изводи, че НП е издаден при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон.

Доводът за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изтъкнат в касационната жалба, а именно че СРС не е обсъдил възраженията, във въззивната жалба, свързани с прилагането на чл.73, ал.2 от ППЗДвП, е основателен. По едни от основните спорни въпроси дали ограничението на скоростта в района на [улица], с посока на движение от бул. България към [улица] км/ч / т.е. общовалидното ограничение в рамките на населено място предвидено в чл.21. ал.1 от ЗДвП/ или е 80 км/ч, въведено с пътен знак В26; дали след този знак и преди мястото на твърдяното нарушение има пътен възел по смисъла на §1, т.16 от ДР на ППЗДвП или кръстовище по смисъла на §1, т.15 от същия, в мотивите към решението не е даден отговор. Не е проявена и процесуална активност да се събират възможните, допустими и необходими доказателства за изясняването на тези въпроси, като тук обаче следва да бъде посочено, че обратно на доводите на касатора, справките от google maps и bg maps не са сред тях.

В този смисъл, приетата за установена фактическа обстановка не е съответна на императивно предписаното от процесуалния закон съдържание и реквизити, което е и основният му порок-чл.305, ал.3, вр.чл.317 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективизирано в мотивите на съдебния акт, което в конкретния случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален и чисто декларативен. Той винаги трябва да бъде обективизиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК представлява съществено процесуално нарушение.

В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси за разрешаване пред нея.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на фактически изчерпателни и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за законосъобразността на издаденото НП обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационният съд на практика не може да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

По изложените съображения АССГ, XII касационен състав намери, че релевираното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН е осъществено, което налага отмяната на решението на СРС, НО, 105-ти състав и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав.

По искането за разноси ще се произнесе СРС при новото разглеждане на делото-чл.226, ал.3 АПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №20029101 от 29.01.2021 г., постановено по н.а.х. дело №5239/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.
Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ

:1.

2.